

Ena, dve — za spretne roké.

1.

Štoklja.

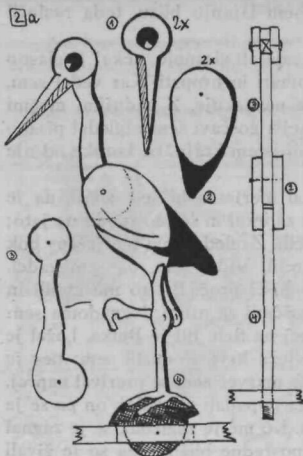
Svojim mlajšim bratcem ali sestricam naredite lahko veselo, skoraj »živo«, prijetno igračko, ki bo vsem, ki jo bodo dobili v dar, v veliko veselje, vam pa v ponos, saj ste jo napravili sami!

Štoklja, kakor jo vidite na sliki, sicer ne odpira in ne zapira kljuna in tudi ne hrusta zelenih žab v močvirju, ker je napravljena le — iz lesa

oziroma iz lepenke. Prav malo težkoč pa vam bo povzročala nje izdelava. Posebno tisti, ki umejo upravljati z žagico za rezljanje in ki imajo malo potrpljenja in ljubijo natančnost, kar je oboje prepotrebno pri vsakem ročnem delu ne bodo imeli nobenih sitnosti z njo.

Štoklja se premika na svojem podstavku (na celih ali odžaganih kolescih od sukanca) naprej in nazaj in vrti svoj kljun do 275°. Sklanja vrat do zemlje, kakor da bi pobirala živež in si obira svoje snežnobelo-črno perje. Za izdelavo posameznih delov je potreben košček tanke deščice iz trdega lesa ali lepenke, na katero povečano narišite ali pa prerišite (prekopirajte) zgoraj narisane sestavne dele. Nikakor pa ne režite teh sličic iz »Zvončka«! Ne kvarite lista! Štoklja naj bo visoka do 30 cm. Izžagajte z žagico za rezljanje ali izrežite z nožem najprej telesce z nogama (2 a) brez vrata in kljuna, nato posebej vrat (3), dva-

krat kljun (1) in dvakrat krila (2) in sestavite živalco po zraven narisnem povprečnem prerezu. Vse dele pa spojite z drobnimi žebeljčki, tako da jih lahko poljubno premikate. Nato jo

prebarvajte (najbolje z oljnatimi barvami), in sicer telo belo, kljun in noge rdeče, oko in rep črno, podstavek pa sinjemodro. Če želite, da se bodo barve svetile, jih prevlečite še z navadnim spiritovim lakom.

Štiri pridejane sličice vam kažejo, kaj vse zna taka štorcklja. Videli pa boste, da ume še mnogo, mnogo več!

Zdaj pa le pridno na delo, da ne bosta bratec in sestrica preveč nestrpna!

2.

Brenčeča plošča.

Dobro, štorckljo ste že napravili. Zdaj pa le poslušajte dalje! Spet bomo eno uganili.

Naše mamice in, očetje so za svojih mladih let tudi že znali nekaj posebnega. Le vprašajte jih! Vzeli so velik gumb s starega plašča, ga navezali na nit, tako na »cigu-migu«, in potem vlekli, da se je gumb urno, žurno vrtil in predel pa brenčal kot sladkosneda mačica.

Toda mi si dandanašnji to zabavno igračko pripravimo malo drugače. Hej, kar celo godbo si naredimo iz najenostavnejših sredstev.

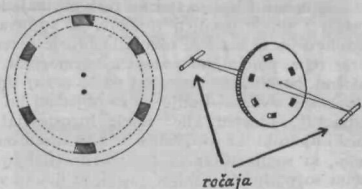
Zdaj pa pogledjmo kako:

Izžagajte okroglo ploščo v premeru 5 cm iz tanke deščice po narisanim načrtu. Šest črtkanih koščkov izžagajte, ravno tako obe luknjici zgoraj in spodaj središča. Skozi ti dve luknjici potegnite močno toda tenko vrvco, dolgo 84 cm (zloženo 42 cm).

Na obeh koncih vrvice pritrđite kot ročaja dva okrogla koščka lesa, ali še bolje, dva kratka svinčnika.

Ako zavrtite ploščo parkrat okoli njene osi, tako da se zamotata oba konca vrvice, in potezate nato oba ročaja

navzven počasi in enakomerno (kot bi vlekli trak iz gumija), se prične plošča vrteti in se vrtili nepréstano od zunaj na znotraj in od znotraj na zunaj, dokler vlečete za ročaja. Zraven pa šumi in brenči kakor roj nemirnih čebelic v panju, včasih pa pod spretnim vodstvom tako milo zapoje in zagode, da nobena godba tako.

Zajček na steni.

Bega zajček po stezi,
zdaj po hiši, zdaj po lici,
zdajci šine brž na zid,
uren kakor solnca svit.
Zdaj na strehi, zdaj pri tleh,
spremlja ga le vrisk in smeh.
Zajčka zgrabi — če ga znaš?
Pisan ništrc v roki imaš!

Vera Albrechtova.